

[Finansministeren]

mer, parterne bliver enige om, og dermed være et bidrag til en forøgelse af den private opsparing.

Så vil jeg sige til den almindelige debat her til slut om socialpolitikken, som fru Ingerlise Koefoed, hr. Svend Auken og hr. Erik B. Smith var inde på: lad os nu ikke skændes om, hvorvidt delpensionen er en væsentlig reform eller ikke en væsentlig reform. Det er i hvert fald et enkelt element blandt mange, som har skabt et forbedret tilbud.

Jeg vil godt kommentere fru Ingerlise Koefoeds betragtninger om den mindre gruppe i samfundet, som har det meget svært. Jeg vil i hvert fald ikke opfattes, som om jeg skulle have bagatelliseret det. Det vil jeg meget nødig. Jeg kan godt huske min periode som socialminister og er fuldt opmærksom på

Formanden:

Der er mange, der forsøger på at overdøve finansministeren.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg er fuldt opmærksom på, at der er enkeltpersoner og familier i det danske samfund, der har det meget vanskeligt, og som jeg ikke tror får deres problemer løst gennem de sociale ydelser, vi har i dag. Det er også spørgsmålet om, hvordan det sociale system fungerer, hvordan sikkerhedsnettet for disse mennesker i øvrigt fungerer, hvordan kontakten til andre mennesker er.

Fru Ingerlise Koefoed sagde, at de private hjælpeorganisationer ikke kunne løse disse problemer. Jeg tror i hvert fald, de kan løse op for nogle af de menneskelige problemer, der er på dette område.

Det problem, vi har her, er imidlertid ikke et nyt problem. Det er et gammelt problem, og det, jeg alene søgte at give indtryk af, var, at det ikke kan løses fra den ene dag til den anden, men det er ikke ensbetydende med, at vi bagatelliserer det. Socialministeren har flere gange givet udtryk for, at hun lægger vægt på i den fremtidige socialpolitik at få samlet denne gruppe op, som efter min opfattelse stadig væk ikke er opsamlet gennem nok så flotte sociale ydelsessystemer. Den debat kan vi jo føre videre en anden gang.

Det, der står tilbage, og det, der er afgørende for mig i dag, er naturligvis at fastslå,

at der i det finanslovsforslag, der om et øjeblik vedtages, ligger en socialpolitik, som er, hvad jeg vil kalde en flot socialpolitik sammenlignet med de fleste andre moderne industrisamfunds.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det sidste, finansministeren sagde, har han fuldstændig ret i. Vores velfærdssamfund er selvfølgelig langt bedre end i en række lande, hvor de konservative kræfter er endnu stærkere, end de er i Danmark. Det har han fuldstændig ret i. Problemet er desværre, at det ikke går i den rigtige retning.

Jeg har to kommentarer til det, finansministeren har sagt.

Den første er, at finansministerens forklaring på, at produktivitetsudviklingen i Danmark har slået fejl, er, at vi har fået så mange nye investeringer, og dem skal befolkningen have tid til at vænne sig til, før de slår igennem. Normalt er det vel sådan, at man siger, at produktiviteten er afhængig af investeringsomfanget, forstået på den måde, at hvis der investeres rigtigt, så virker det fremmende på produktiviteten.

Det, vi desværre har kunnet konstatere i Danmark, er, at vi har haft en stigning i investeringsomfanget de sidste tre år, uden at det har givet sig udslag i en øget produktivitet. Jeg har ikke nogen forklaring, i hvert fald ikke nogen enkel forklaring på dette problem, men jeg tror i hvert fald ikke, at finansministerens holder stik.

Den anden bemærkning, jeg skal gøre, er om pensionsreformen, altså vort forslag om en arbejdsmarkedspension for alle, som finansministeren siger er en offentlig skat. Det er helt urigtigt. Vort forslag går ud på, at alle de lønmodtagere, der ikke har udsigt til andet end folkepension i deres alderdom, får en opsparing til pension oven i folkepensionen, der sikrer dem en rimelig og anstændig erstatning på linie med den, tjenestemænd og højerelønnede funktionærer har opnået.

Det er ikke en beskatningsform. Den skal udredes af arbejdsgiverne. Denne opsparing skal selvfølgelig tages ud af det, der i øvrigt er til rådighed på arbejdsmarkedet. Fordelen ved at gennemføre det ved lov er, som jeg sagde i mit første indlæg i dag, alene den, at så har man sikkerhed for, at de lavestlønne-